

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Hæresiarchæ in Sæculo V. dissoni Papis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IX. Primate Petri afferit Cyril. Alex. Episcopus Constantinop. exagitator hæreticorum, anno 428. fingere capit *Duas in Christo Personas*; & B. Mariam non esse Deiparam, sed Christiparam; fraude & vi hæresin propagauit, ac seripus an. 429. at quæ Deiparam exercari ipse uelauit. Eius arrogantia nec suis visu tolerabilis, diram in Monachos feritatem exeruit. Cœlestinus PP. damnationem ei minatur, an. 430. S. Cyril. Alex. cum condemnauit: at ab eo insimulatur A. pollinarismi.

Hæresiarchæ in Sæculo V.
dissensi Papis.

48. PELAGIVS indoctus primum in Sicilia, deinde in Rhœdo utrumque orbem infecit. an. 410. Christi pythagorici gentilis librum fecit latinumque affinxit S. Xysto Papæ. Quam stropham notans S. Hieron. monuit S. Aug. qui allegatas à Pelagio, ut Papæ, religiosè explicare laborauit: at monitus retrahauit. Dogmatizauit autem Brito ille monachus, *Peccatum originale non esse in hominibus: Sine Dei gratia impleri omnia Dei mandata posse. Adam factum esse mortalem, etiamque mortuus fuisset, si non peccasset: solum esse unum Iesum peccato suo: non genus humanum.* &c.

Tales articulos vndenos damnauit dolente in Concilio Palæstino, anno 415. ne ipse damnaretur. At resiliens, istos, aliosque vulgare perrexit.

Confutatur ab Hier. & Aug. Damnatur in Cœcil. Mileuitano; & Carthag. an. 416.

Se catholicum simulans appellat ad Papam, an. 417. Rursum damnatus prescribitur ab Honorio Imp. anna 418, & 420.

Pelagiani iungunt se Nestorio, an. 431. Sæpius suppressi, emergunt sæpius. in Sæculo VI.

49. NESTORIUS Nepos Pauli Samosateni ex Presbytero Antiocheno.

An. 431. Se iungit Pelagianis. Damnatur absens in Concil. Ephesino; Pellitur Epheso ab Theodosio: indulgetur ei monasterium ad penitentiam an. 432. Vbi calumnijs proscindens Imperatorem damnatur ad perpetuum exilium: in quo putrefactus, linguâ ab vermis exesâ, fœde exhalat, an. 436. Theodosius Nestorianorum libros conquiri, ex utique mandauit, an. 448.

50. EV. T. C. H. E. S. Abbas, ut Nestorio contradiceret, fixit Xnam in Christo ejus naturam post Unionem sicut una persona ej. Ita an. 448. Damnatur à Flaviano Ep. Constantiop. ibidem in Synodo ibid. Damnatus appellat ad Leonem PP. & Imp. Theodosium. At an. 449. per Encyclicam damnatur à S. Leone, Abfuitur è contra ab Dioscoro Alexandrino excommunicante Papam: Facinus inauditum! Ab eo prognati sunt ACEPHALIAN. 482. 535. SEVERTIANUS & SEUERO Encratitarum resuscitatores; ARMENI; Iacobitæ. &c. De Seuero vide

51. PACIFICANTES ab Zenone Imp.

orti, faciente Vnienem inter Catholi-

cos & Euthychianos..

52. PET.

52. PET. GNAPHÆVS Fullo pseudomonachus ad Eutychetis errores adiecit in trishagio: *Qui crucifixus est pro nobis: quasi S. Trinitatem rotam diceret esse pallam.* Cœpit anno 471. hæresin Theopaschitarum; damnatur à Simplio Papa Romæ an. 479. Xena: am Iconoclastarum autorem assumit socium, an. 485. & moritur post diras turbas an. 486.

Ad ultimum damnatus à Gelasio PP. an. 494.

53. XENIAS Persa, seruus fugitus, nondum baptizatus à Pet. Gnaphæo Fullone consecratur Hieropolitanus Episcopus an. 485. dictus postea Philoxenus, primus autor Iconoclastarum extinguit an. 485.

Dogmatizauit, Christi & Sanctorum imagines non venerandas; Angelos incorporeos forma corporea effigiare nefas: Puerile esse, in columba singere Sp. Sanctum.

VARIA

Testimonia Fidei historica in Sæculo V.

ANNO CDI. S. Porphyrius, Epil. Gænensis, contra pertinaces gentiles ciues suos quid oraturus Eudoxiam adit Augustam; Cui grandæ roganti veniam, quod Episcopo non occurisset, is prædictus parituram filium. Eo ad sua redeundum sœua cooritur tempestas; ex revelatione discit, ob nauclerum hæreticum ortam; quo catechisato ac conuerso, mox omnia silent.

S. Martinus obit octogenarius.

S. Porphyrius an. 403. Manichæam Gazæ, verbis & pecunijs multos peruertentem maledicit; continuoque mutamoritur.

ANNO CDIV. Erectâ Eudoxiæ statuâ contra templum, Sanctus Chrysostomus pro concione inuechitur: per iratam coacto Concilio deponitur; ad Papam appellans describit tagetiam; scilicet irruentes in ecclesian. milites afferuatum Christi sanguinem effudisse. Igne improviso totam deflagrasse.

Interim Eudoxiæ, direcruiatæ, fœtus in utero computruit; criminatores Chrysostomi varijs à morbis dispergunt; cum intruso Arfacio communicat nemo.

ANNO CDIX. Sanctus Chrysostomus moritur, solitus habere familiarem Sanctum Paulum; Angelosque inclines sacrificanti adstantes.

Moriturque & Eudoxia, eius persecutrix.

Atticus Episcopus Constantiopolitanus paralyticum baptizat Iudæum; simul & sanat.

ANNO CDIX. Alaricus, Rex Gothorum, Romam obsidet; ut recedat, etiam idola erant despolianda in litorium; id quod nullis adhuc editis potuerat obtineri.

Interim pudici Vandali impudicam vastant Hispaniam.

ANNO CDX. Romam inuadit Alaricus, Sacra vata sanctaque cætera seruat intacta, etiam Virgines sacras.

n 2 Vrbe

